

העם

חווה,

לך ברח!

על מכתבו זה של בן-גוריון, שיגר השגריר מרומא מכתב, בו פנה אל בן-גוריון בנוסף: "מנהיגי היקר" במכתב מצא ששון מקום להתנצל על שאין הוא יכול להגיש לבן-גוריון את תוכנית השלום שהוא מבקש ממנו. מסביר ששון מדוע:

● "מעולם לא הופנתה אלי, במישרין או בעקיפין, דרישה כזאת מצד הממונים עלי במשרד-החוץ."

● "לעיתים, כאשר הייתי לוקח היוזמה לידי ומציע, למשל, להקים גוף מצומצם של כמה חברים, שמקנת בהם הדאגה להביא לידי שלום, שיעסקו בתור 'רה' הזאת וב'מצווה' הזאת — הייתי נתקל מצד הממונים עלי בסירובים ובדחיית חיות ולפעמים גם בהערות בלתי מעוררות, אם לא אומר מעליבות."

● "כאשר הייתי בא לעיתים ומעיר (לממונים עלי) שיש הכרח במאמץ מקביל בשטח הערבי — הייתי נראה בעיני חברי הממונים עלי במשרד-החוץ, לפי עמיתם, כגורניק' ופעמים כמי, שאינו במהלך העניינים ושקוע בחלומות שוא'."

במילים אחרות, מי שהיה שגריר יש-ראלי בכיר ואחר-כך שר בממשלת יש-ראל, מאשים כיום את משרד-החוץ והעומדים בראשו, כי לעגו לכל מחשבה,

התמונה היחידה המתנוססת בתוך אולם הכנסת, היא תמונתו של הד"ר בנימין זאב הרצל, חווה המדינה. מבעד למסגרת יכול הרצל רק להשקיף על פני המדינה השונה כל כך מכפי שחזה אותה, אבל רק במקרים נדירים, ניתן להבחין בכך. מקרה כזה אירע השבוע.

על סדר היום בכנסת עמד החוק לבחירת מועצת הרבנות הראשית. כדי להמשיך חיש שמדינת ישראל התיאוקרטית שונה מזו שחזה אותה הרצל, קרא ח"כ ספי"ם ראובן ארוי, טעם ממכתב שכתב בשעתו הרצל לד"ר מאכס נורדא, שהיה נשוי לאשה נוצרית: "אפשר והששותיך כיצד יתקבלו נשואי תערוכת שלך בחוגי קנ"איים יהודים, מוגזמים הם. אילו כבר נשלם מפעלנו כיום והיתה מדינה, או בוודאי לא היה אסור על אזרח יהודי, כלומר על אזרח מדינת היהודים הקיימת, לשאת נוכריה לאשה. היתה היא, האשה הנוכרית נעשית על ידי כך ליהודיה, בלי שים לב לדתה, ואם יהיו להם ילדים — יהיו הללו ילדים יהודיים."

היהודי האחרון. על דברים אלה קם לענות שר הדתות זרח ורהפטינג, מתחת לתמונתו של הרצל, שהתנוססה ממש מעל ראשו, לא רעד קולו של ורהפטינג כאשר השמיע ביטול וזולזול בחווה המדינת באומרו: "אני מאוד מצטער להיגיד, אבל ד"ר הרצל היה במשפחתו יהודי אחרון, ואנחנו לא יכולים להיות יהודים אחרונים."

יחסים מרחביים

השר לשעבר

מאשים

עוד לפני שנתיים היה אליהו ששון, אביר מיסדר הצלב הגדול של סנט סילבסטר וקצין פרשים בכיר של מיסדר סנט אגאטה, שר בממשלת ישראל, ששון, שכהן כשר-הדואר בין השנים 1961-1966 וכשר-המשטרה בין השנים 1966-1969, היה שותף להחלטותיה, למעשה וגם למחזליה של ממשלת ישראל.

בשנים אלה לא נודע בציבור כי ששון, יליד דמשק בה ערך גם עתון ערבי, ומי שהיה ראש המחלקה הערבית של הסוכנות היהודית, תובע ממשלת ישראל לחכנון תוכניות של שלום עם מדינות ערב ומרתיע על מחדלי משרד-החוץ בתיחום זה.

רק השבוע הסתבר כי עוד בינואר 1957, זמן קצר אחרי מבצע קדש, נקט ששון, או שגריר ישראל ברומא, ביוזמה שמטרתה היתה להניע את משרד-החוץ לנקוט צעדים, שיקרבו את השלום בין ישראל למדינות ערב. המגלה היה אליהו ששון עצמו, כיום בן 69, שפירסם בע"פוד צדדי בדבר, ללא תוספת דברי פרשנות וללא הקדמה. חילופי מכתבים שנערכו בינו לבין דוד בן-גוריון, או ראש-הממשלה, בינואר 1967.

"נודניק ושקוע בחלומות". בעת ש-כהן כשגריר ברומא, שלח ששון מכתב חריף לולטר איתן, אז מנהל משרד-החוץ, ובו ביקר את חוסר המעש של משרד-החוץ בנושא השלום. המכתב הובא לידי-עתו של דוד בן-גוריון, שכתב לששון בנוסף: "אם יש לך הצעה ממשית — ארבה ואדבר. אני יכול להבטיחך כי אין בממשלה איש הווקק להטפה לשלום. אולם אני לא יודע איך עושים שלום — כשאין הערבים רוצים בכך ויכולים מבטחם נתון בסיכוי למחות את ישראל מעל פני האדמה." יש לזכור כי ביגיי כתב מילים אלה זמן קצר בלבד אחרי שהיה שותף יחד עם צרפת ובריטניה, למה שהתקבל בעיני העולם כולו כמזימה אימפריאליסטית לתפוס את תעלת סואץ מצריתים.

אליהו ששון

"סירובים, דחיות והערות מעליבות"

אפילו על יוזמה או תכנון של מיתקפת שלום ישראלית.

מדברים עך היום. כאשר לעצם השייטת, להטיח כלפי מי שמבקר את מדיניות הממשלה את הדרישה "תן תוכנית להשיג את השלום", כתב ששון לבן-גוריון: "אין אף אחד בישוב כיום שיכול להרישות לעצמו להיענות בחיוב לבקשתך ולהציע לך, תוכנית לשלום". כל דרישה כזאת מצידך יש בה כדי לרפות את הידיים ולהרתיע את אלה בתוכנו, שחושבים בדאגה נאמנה בכל הרצינות וכובד הראש על בעיית יחסינו עם שכנינו."

אחרי התקפת מצח זו על בן-גוריון כתב ששון ניתוח של בעיית השגת השלום, היתה כפרטים רבים עם הדברים שהועלו, גם בעצם אותם ימים, על דפי העולם הזה.

קבע ששון: מה שאנו קוראים, שלום עם הערבים אינו דבר שצריך לעשותו עם שליטי ערב שבימינו. זה דבר שמייב רביזיה במדיניותנו הערבית החיונית; הכשרת הקרקע בכמה וכמה שטיחים בפנים ובחוץ; רביזיה בדרכי הסבר לתנו במורה, במערב ובעולם הערבי; שיתוף בעלי הדאגה הנאמנה' במאמצי ההנהגה להשגת השלום.

בשולי חילופי המכתבים בינו לבין בן-גוריון, הוסיף אליהו ששון השבוע את ההערה הבאה: "לצערי לא באה כל תגובה על הערתי וכל היענות להצעותי, ומסיפיים אנו עד היום הזה לזכור על רצוננו בשלום, בלי להכשיר את הקרקע לכך בעולם הערבי עצמו."

הכסאות הופכים למיטה או'לה'לה... הצרפתים, הללו!

CHRYSLER 160-180

למסירה מידית!

בוא לראות גם סימקה 1000, 1100, 1301, דודג' דארט ופלימות-וליאנט.

	תל-אביב: מכשירי תנועה בע"מ. דרך פתח-תקוה 74, טל. 36115	
	חיפה: דרך העצמאות 104, טל. 524475 ואצל הסוכנים ברחבי הארץ.	

תעריפו המנויים של החל מ-1.6.1671

העולם הזה

לשנה לחצי שנה
בלירות בלירות

דמי המנוי בארץ	35	68
לכל ארצות תבל, בדאר רגיל	40	76
דמי המנוי לארצות חוץ בדאר אור	49	96
לכל ארצות אירופה ואיראן	62	120
לארצות-הברית ולקנדה	67	130
לאוגנדה, טנזניה, אתיופיה, גאנה, ניגריה, קניה, ציילון, חוף השנהב, תאילנד	77	150
לדרום-אפריקה, זמביה, רודזיה, גואטמלה	79	160
למקסיקו, פנמה	87	170
ליפאן, ונצואלה, ארגנטינה וברזיל	95	186
לאוסטרליה וניו-זילנד		